

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr. 404 din 2011

Privind :soluționarea contestației formulată de **SA** **SAG** cu sediul social în comuna, județul Teleorman, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr./2011.

Prin cererea2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Teleorman sub nr.2011, **SA** **SAG** cu sediul social în comuna, județul Teleorman, a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr.FTR-..../2011, sinteza Raportului de inspecție fiscală nr. FTR/....2011, respectiv împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. FTR-..../2011, întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Teleorman.

Deoarece contestația a fost depusă direct la organul de soluționare, acesta prevalându-se de prevederile pct. 3.1-3.7 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, a transmis contestația organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activității de Inspecție Fiscală Teleorman, solicitandu-i prin Adresa nr./2011, să constituie dosarul cauzei, să verifice îndeplinirea condițiilor procedurale și să întocmească referatul motivat cu propunerile de soluționare.

Reprezentantii AIF Teleorman au dat curs acestei solicitari prin Adresa nr./2011, careia i-au anexat referatul nr./2011.

Deoarece petenta nu a individualizat cuantumul sumei totale atacate, prin Adresa nr./2011, i s-a solicitat de către organele de soluționare să remedieze această deficiență.

Insa, desi a confirmat primirea acestei solicitari in data de 27.07.2011, petitionara nu a dat curs acesteia, astfel ca potrivit pct. 2.1 din Ordinul Presedintelui ANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, contestatia se considera formulata impotriva intregului act administrativ fiscal.

Obiectul contestației este format de suma în cuantum total de lei reprezentand:

- lei -impozit pe profit suplimentar de plata;
- lei-accesorii aferente.

Petitionara mentioneaza faptul ca se indreapta si impotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-TR/2011.

Ulterior, cu Adresa nr./2011, reprezentantii AIF Teleorman, au comunicat organelor de solutionare, faptul ca vor solicita un punct de vedere la Directia Generala Coordonare Inspectie Fiscala, referitor la acordarea de drepturi in natura de catre SA SAG, catre membri societari, detinatori ai terenurilor agricole.

Urmare acesteia, cu Adresa nr./2011, organele de solutionare au solicitat organelor care au incheiat actul atacat sa completeze dosarului cauzei, cu documente care au legatura cu cauza supusa solutionarii- in speta aceasta intrebare adresata directiei din minister.

AIF Teleorman a dat curs acestei solicitari prin Adresa nr./2011, transmitand in copie solicitarea nr./2011, adresata Directiei Generale Coordonare Inspectie Fiscala.

Ulterior acestei corespondente, cu Adresa nr./2011, organele de solutionare au solicitat aceleiasi Directii Generale de Coordonare Inspectie Fiscala, sa-i comunice punctul de vedere care urmeaza sa fie intocmit in cauza, revenind asupra acestei solicitari cu Adresa nr./2011.

Cu Adresa nr./2011, petentei i-a fost comunicat faptul ca au fost intreprinse demersuri la MF- Directia Generala Coordonare Inspectie Fiscala, respectiv ca termenul de solutionare urmeaza sa fie prelungit cu perioada cuprinsa intre data solicitarii formulata prin Adresa nr./2011, pana la primirea informatiilor relevante pentru fundamentarea solutiei care urmeaza a fi adoptata in cauza.

Raspunsul acestor solicitari a fost formulat de MFP-Directia Generala Legislatie Cod Fiscal, prin Adresa nr./2011, inregistrata la AIF Teleorman sub. nr./2011, punctul de vedere fiind transmis organelor de solutionare cu Adresa inregistrata sub nr...../2011.

Contestația a fost formulată în termenul reglementat de dispozițiile art. 207 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată(M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare.

Întrucât si celelalte condiții procedurale reglementate de O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au fost îndeplinite, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman este competentă să se pronunțe asupra cauzei.

I. SA cu sediul social în localitatea, judetul Teleorman, a formulat contestație, împotriva Deciziei de impunere nr.FTR/2011, sinteza Raportului de inspecție fiscală nr. FTR/2011, respectiv împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. FTR-...../2011, întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Teleorman, solicitand anulara acestora, având în vedere următoarele susțineri:

-in fapt, la data de2011, a depus la AFP, fiind inregistrat sub nr./2011, decont de TVA cu sume negative si optiune de rambursare, prin care a solicitat rambursarea sumei de lei;

-la data de2011 , DGFP Teleorman i-a comunicat actul administrativ fiscal nr. FTR-...../2011, prin care i-a adus la cunostinta ca nu a admis deducerea sumei de lei;

- impotriva acesteia si a raportului de inspectie fiscala, a formulat contestatie;

-insa, considera ca in mod surprinzator, organele de inspectie fiscala au intreprins o noua verificare la SA, in perioada 01.06.2011-06.06.2011, avand ca obiectiv stabilirea de obligatii suplimentare de plata prin estimare, pe motiv ca societatea a repartizat produse agricole catre membrii asociati in suma totala de lei, reprezentand cantitatea

de kg. grau si kg. floarea soarelui, conform borderourilor si notelor contabile, intocmite de societate, desi nu avea excedent, inregistrand un deficit in suma de lei;

-invedereaza faptul ca in cadrul motivarii in fapot a raportului de inspectie fiscala, organele de inspectie fiscala mentioneaza ca operatiunea mai sus amintita s-a efectuat fara a fi respectate prevederile art. 58 lit. a) din Legea nr.36/1991, fapt pentru care organele de inspectie fiscala au considerat aceasta distribuire de produse ca fiind o operatiune de livrare de marfuri, rezultand venituri suplimentare, pentru care s-a calculat impozitul aferent;

- sustine ca in mod eronat au considerat organele de inspectie fiscala ca daca societatea nu avea excedent pentru anul 2009, drepturile acordate membrilor asociati constituie livrare de bunuri conform art. 128 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare; astfel pierderea fiscala in suma de lei, declarata de societate a fost diminuata de catre organele de inspectie fiscala, cu veniturile stabilite suplimentar in suma de lei, stabilindu-se o pierdere de recuperat de lei;

-precizeaza ca prin aducerea terenurilor agricole in folosinta societatii agricole in vederea exploatarii in comun a acestora, proprietarul terenului agricol nu transmite dreptul de proprietate, in favoarea societatii agricole , in baza caruia aceasta sa devina proprietara fructelor terenului agricol , aceste fructe fiind proprietatea asociatilor potrivit art. 483 si 484 din Codul de procedura civila;

-prin urmare, considera ca in mod abuziv si nelegal organele de inspectie fiscala au interpretat ca distribuirea de produse agricole pentru pamantul adus in societate , spre a fi lucrat in comun , constituie o livrare de bunuri in sensul art. 128 cod fiscal, invederand faptul ca in situatia descrisa nu are loc un transfer al dreptului de proprietate, fapta dovedita cu emiterea borderourilor, dispozitiile respective putand fi incidente in cauza, numai in situatia in care s-ar fi realizat o vanzare, in baza unor facturi fiscale;

- sustine ca atribuirea acestor produse nu constituie un transfer de proprietate deoarece legea stabileste ca este o cheltuiala, atribuirea facandu-se fara plata;

-considera de asemenea ca nu sunt indeplinite conditiile prevazute la art. 126 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, deoarece distribuirea de produse agricole catre membrii asociati nu reprezinta un venit ci reprezinta cheltuiala, care este deductibila din punct de vedere fiscal, potrivit art. 21 alin.(4) lit. g) din legea mai sus enuntata;

-mentioneaza ca distribuirea produselor catre membrii asociati s-a facut in baza art. 18 lit. a din Statutul societatii;

In drept, isi intemeiaza prezenta pe dispozitiile art. 43, art. 84 si 88, art. 175, art. 188, 483, 484 din Codul de procedura fiscala, republicat, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 21, alin.(4) lit. g) si art. 126 alin.(1) din Legea nr. 571/2003, art. 58 lit. a) din Legea nr. 36/1991, cu modificarile si completarile ulterioare si art. 18 lit. a din Statutul societatii.

In dovedirea acestor sustineri, intelege sa se foloseasca de proba cu urmatoarele inscrisuri:

- Decizia de impunere nr. FTR-...../2011;
- Raportul de inspectie fiscala nr. FTR-...../2011;
- Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. FTR-...../2011;
- fisa privind obligatiile fiscale suplimentare de plata; din2011;
- borderouri repartizare produse agricole;
- copie statut societate pag. 3-4.

II. Din Raportul de inspecție fiscală nr. FTR/15.06.2011, așa cum este sintetizat în Decizia de impunere nr. FTR/15.06.2011, acte întocmite de organele de inspecție fiscală se rețin următoarele:

Impozitul pe profit

Perioada supusa inspectiei: 01.01.2009-31.12.2010.

Baza legala: Titlul II din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si Titlul II din HG nr. 44/2004 cu modificarile si completarile ulterioare.

Din verificarile efectuate s-au constatat urmatoarele aspecte:

In anul 2009, agentul economic a infiintat culturi pe suprafata de 1160 HA. Potrivit balantei de verificare de la adata de 31.12.2009 agentul economic a repartizat produse catre membrii asociati in suma totala de lei, ct. 6588, repartizand cantitatea de kg. grau si kg. floarea soarelui, conform borderourilor si notelor contabile intocmite de societate.

Din analiza evidentei contabile a rezultat ca SA SAG a inregistrat in anul 2009 un deficit in suma de lei, astfel ca distribuirea de produse catre membrii asociati s-a facut fara a respecta prevederile art. 58 lit. a) din Legea nr. 36/1991, produsele agricole acordate membrilor asociati fiind considerate livrari catre acestia, pe care organele de inspectie fiscala le-a evaluat la pretul mediu de vanzare din perioada respectiva, rezultand venituri suplimentare in suma de 290.208 lei, cu care a fost modificata baza de impozitare, fiind incalcate prevederile art. 19 alin.(1) din legea nr. 571/2003.

Astfel, pierderea fiscala declarata de agentul economic in suma de lei, a fost diminuată cu veniturile stabilite suplimentar de organele de control in suma de lei, in urma inspectiei fiscale stabilindu-se o pierdere de recuperat de lei.

Ca urmare a controlului s-a mai constatat ca agentul economic nu a luat in calcul la stabilirea profitului impozabil suma de lei, reprezentand amenzi si penalitati , cont. 6581, incalcanđ prevederile art. 21 alin.(4) lit. b) din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, fiind calculat un impozit pe profit in suma de lei, pentru nevirarea caruia fiind calculate dobanzi si penalitati de intarziere in suma de lei.

Deoarece a existat diferenta intre pierderea fiscala declarata de agentul economic de 328.724 lei si cea stabilita de organul de inspectie fiscala de lei, organele de inspectie fiscala au procedat la recalcularea profitului impozabil si a impozitului pe profit astfel: din profitul brut stabilit de societate la 31.12.2010 in suma de lei, s-a scazut pierderea stabilita de organele de inspectie fiscala de lei, rezultand un profit impozabil de lei, la care s-a calculat cu cota de 16% un impozit pe profit in suma de lei, din care a fost scazut impozitul pe profit calculat si declarat de societate in suma de lei, rezultand un impozit pe profit suplimentar de lei.

Pentru nevirarea la termen a acestuia au fost calculate dobanzi si penalitati in suma totala de lei.

III. Organele de revizuire, având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petentă în susținerea contestației, susținerile organelor de inspecție fiscală, actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, rețin:

SA SAG are sediul social in localitatea, județul Teleorman si se identifica prin CIF

1. In ceea ce priveste impozitul pe profit in suma de lei, respectiv accesoriile aferente acestuia in suma de lei.

Cauza supusa solutionarii Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului Teleorman, este de a se pronunta asupra legalitatii si temeiniciei stabilirii in sarcina petentei a sumei de lei reprezentand impozit pe profit, respectiv a accesoriilor aferente acestui impozit in suma de lei.

In fapt, potrivit documentelor aflate la dosarul cauzei, dupa realizarea productiei agricole a anului 2009, petenta a repartizat produse catre membrii asociati, in suma totala de lei, reprezentand kg. grau si kg. floarea soarelui, potrivit borderourilor si notelor contabile intocmite de societate.

Analizand evidenta contabila a petitionarei, organele de inspectie fiscala au constatat faptul ca in anul 2009 SA SAG a inregistrat un deficit in suma de lei.

In acest sens reprezentantii AIF Teleorman mentioneaza ca neinregistrand excedent, fara a respecta prevederile art. 58 lit. a) din Legea nr. 36/1991, in mod eronat a procedat petitiara la repartizarea produselor catre membrii asociati, astfel organele de inspectie fiscala au considerat ca acordarea produselor catre membrii asociati a reprezentat in fapt livrari catre acestia.

Organele de inspectie fiscala au procedat la evaluarea acestor livrari, la pretul mediu de vanzare din perioada respectiva rezultand venituri suplimentare in suma de 290.208 lei, venituri cu care a fost diminuat pierderea declarata de agentul economic, in suma de 328.724 lei, stabilindu-se o pierdere de recuperat de lei.

In conditiile prezentate, aferent anului 2010, organele de inspectie fiscala au procedat la recalcularea profitului impozabil si a impozitului pe profit, tinand cont de noile elemente de care dispunea, rezultand un impozit pe profit in suma de lei.

Nefiind de acord cu masurile adoptate de AIF Teleorman, SA SAG a formulat contestatie pentru motivele detaliat prezentate la pct. I din prezenta decizie de solutionare.

In cauza reprezentantii AIF Teleorman s-au adresat MF-ANAF- Directia Generala Coordonare Inspectie Fiscala, solicitandu-i prin Adresa nr./23.08.2011, un punct de vedere referitor la tratamentul fiscal aplicabil societatilor agricole care repartizeaza produse in natura catre membrii asociati.

De asemenea, pentru lamurirea cauzei dedusa judecatii organele de solutionare s-au adresat Directiei Generale Coordonare Inspectie Fiscala, din cadrul MF-ANAF, cu Adresa nr./26.08.2011, solicitandu-i acestei directii din minister sa formuleze un punct de vedere privind repartizarea in natura a produselor catre membrii asociati.

Deoarece nu s-a primit raspuns la aceasta solicitare, organele de solutionare au revenit asupra acestor demersuri, in cauza fiind intocmita Adresa(revenire) nr./17.10.2011.

In cauza, Directia Generala Legislatie Cod Fiscal din cadrul MF, a intocmit punctul de vedere nr./17.10.2011, punct de vedere comunicat catre AIF Teleorman, inregistrat sub nr./28.10.2011, transmis ulterior Biroului Solutionare Contestatii cu Adresa nr./14.11.2011.

Potrivit acestuia: "*In ceea ce priveste societatile agricole si alte forme de asociere in agricultura, legea de constituire si functionare a acestora, respectiv legea nr. 36/1991, face distinctie intre cota de distributie din productia realizata pentru dreptul de folosinta a*

terenului agricol adus de membrii asociati si modul de impartire a profitului sau pierderilor. Astfel, potrivit art. 8 din legea nr. 36/1991 privind societatile agricole si alte forme de asociere in agricultura, prin statut se va determina printre altele si modul de evaluare a partilor sociale in cazul aportului in natura, inclusiv a folosintei pamantului(cota de distributie din productia realizata pentru dreptul de folosinta a terenului agricol adus de membrii asociati), iar potrivit art. 12 lit. k), statutul va cuprinde si modul de impartire a profitului sau pierderilor.

In acest context legal si coroborat cu prevederile art. 21 alin.(4) lit. g). din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, sunt considerate cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, cheltuielile inregistrate de societatile agricole pentru dreptul de folosinta a terenului agricol adus de membrii asociati, in limita cotei de distributie din productia realizata din folosinta acestuia, prevazuta in contractul de societate sau asociere."

In conditiile prezentate, analizand documentele care formeaza dosarul cauzei, organele de solutionare retin neclaritatea starii de fapt fiscale, generata de urmatoarele considerente:

-necorelarea intre considerentele de fapt prezentate in actul atacat si motivul de drept invocat. Astfel, retinandu-se ca societatea agricola nu are excedent, s-a considerat ca repartizarea de produse in natura membrilor asociati, ar insemna in fapt livrari catre acestia si astfel s-a procedat la estimarea acestor venituri. Organele de inspectie in fapt au reincadrat tranzactiile pe care le-au considerat ca neeconomice, insa temeiul de drept inscris in actul atacat este constituit din art. 19 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare(articol care prezinta regulile generale privind calculul profitului impozabil si art. 58 lit a). din Legea nr. 36/1991(atributiile Adunarii generale);

-nu pot fi retinute cu claritate, care sunt motivele de fapt si de drept pentru care s-a trecut la procedura de determinare a veniturilor prin estimare, in conditiile in care in RIF se face afirmatia ca s-a inregistrat pierdere, deci au fost cunoscute veniturile realizate;

-invocarea ca temei de drept a incalcarii Legii nr. 36/1991, art. 58 lit. a)., nu reprezinta o constatare de natura fiscala, care sa conduca la modificarea bazei impozabile ci o constatare de natura juridica, in conditiile in care aceasta societate agricola a fost inregistrata in registrul Societatilor Agricole de catre Judecatoria Turnu Magurele si deci implicit a fost aprobat statutul acesteia; constatarea si sanctionarea unei inadvertente privind statutul unei societati agricole, nu este de competenta inspectiei fiscale, nefiind reglementata fiscal in lege, cel mult inspectia fiscala putea fi suspendata, sesizate organele in drept privind necorelarea statutului cu legea, judecarea pe fond a acestui fapt si apoi reluarea procedurii de inspectie fiscala;

-in actul de inspectie fiscala atacat, "Capitolul II-date despre contribuabil", avand ca subiect **Societatea Agricola**, reprezentantii AIF Teleorman mentioneaza ca forma juridica a contribuabilului este: **SOCIETATE COMERCIALA PE ACTIUNI**. In acest sens, neclaritatea este generata de faptul ca in ceea ce priveste activitatea de exploatare a terenurilor agricole, Legea nr. 36/1991 consacra doua solutii referitoare la caracterul comercial sau noncomercial al societatilor agricole. O solutie care este regula, referitoare la caracterul necomercial al activitatilor desfasurate in forme asociative simple. O a doua solutie vizeaza societatile infiintate in baza Legii nr. 31/1990 -cand din asocierea a 2 sau mai multe societati agricole ia nastere o societate cu caracter comercial; **in acest sens s-a retinut si faptul ca petenta ataseaza la cererea depusa doar paginile 3 si 4 din**

statutul societatii, neputandu-se astfel clarifica aceste aspecte care vizeaza forma juridica a SA SAG;

-din actul de inspectie fiscala atacat nu se poate retine cota de distributie practicata de SA SAG, ori daca aceasta cota a fost depasita; se retine astfel ca in actul de control atacat au fost tratate global veniturile si cheltuielile, fara sa fie luate in considerare distinct, veniturile si cheltuielile aferente cotei de repartizare prevazuta in statut pentru ca ulterior sa se treaca la verificarea profitului impozabil rezultat si implicit la stabilirea impozitului pe profit aferent;

-petitionara mentioneaza doar faptul ca aceasta cota de distributie este de 50 %, respectiv ca a respectat prevederile art. 21 alin.(4) lit. g din codul fiscal, neputandu-se insa stabili cu claritate daca **in fapt** a respectat aceasta cota, sau a repartizat peste limita cotei de distributie, ceea ce ar genera cheltuieli nedeductibile fiscal. In acest sens s-a retinut faptul ca simpla afirmatie, nesustinuta cu documente doveditoare, nu poate atrage admiterea acestui capat de cerere din contestatie;

-punctul de vedere intocmit de directia de specialitate din cadrul MF nu vizeaza existenta sau inexistenta excedentului ca factor de indeplinit pentru a se putea efectua repartizarea in natura a produselor membrilor asociati, ci mentioneaza faptul ca ar fi considerate cheltuieli nedeductibile , cheltuielile efectuate peste cota de distributie [in acest sens organele de solutionare au retinut si faptul ca excedentul societății agricole se stabilește prin bilanțul aprobat de Adunarea Generală a Asociațiilor(la finele exercitiului financiar) putand fi utilizat pentru constituirea fondului de rezervă, a fondului de risc și a altor fonduri].

-autoarea cererii motiveaza contestatia vizand impozitul pe profit si cu argumente de drept care vizeaza TVA [in speta art. 126 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare], acestea neputand fi incidente cauzei dedusa judecatii.

Considerentele **de drept** incidente soluției ce urmează a fi adoptată sunt regăsite în prevederile art. 216 alin.(3), art. 216 alin.(3¹) si art. 218 alin.(3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu dispozițiile cuprinse în pct.-ele 11.5-11.7 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala;

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, (M.O. nr. 513/31.07.2007) cu modificarile și completările ulterioare;

[...]

ART. 216

Solutii asupra contestatiei

[...]

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.

[...]

ART. 218

Comunicarea deciziei și calea de atac

[...]

(3) *În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face după ce hotărârea judecătorească a rămas definitivă și irevocabilă.*

[...]

*Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală (M.O. nr. 380/31.05. 2011);

[...]

11.5. *În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.*

11.6. *Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.*

11.7. *Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.*

[...]

Urmează să fie desființată Decizia de impunere nr. F-TR nr./15.06.2011, pentru suma de lei, reprezentând impozit pe profit suplimentar de plata.

În ceea ce privește accesoriile în suma de lei, organele de revizuire rețin că stabilirea acestora în sarcina petentei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Principiului **de drept - accesorum sequitur principale** (accesoriul urmează principalul), își regăsește aplicabilitatea în speța de față.

Astfel, **urmează să fie Desființată decizia de impunere nr. F-TR nr./15.06.2011 și pentru suma delei, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit.**

2. În ceea ce privește impozitul pe profit în suma de lei.

Cauza supusa soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este de a se pronunța asupra legalității și temeiniciei stabilirii în sarcina petentei a sumei de lei reprezentând impozit pe profit, în condițiile în care autoarea cererii nu prezintă motivele de fapt și de drept în argumentarea acestui capăt de cerere.

In fapt, potrivit actului de control atacat, s-a constatat că agentul economic nu a luat în calcul la stabilirea profitului impozabil, suma de lei, reprezentând amenzi și penalități, cont 6581, încalcând astfel prevederile art. art. 21 alin.(4) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (baza de impunere care a generat un impozit pe profit suplimentar de plata în suma de 1.909 lei).

Contestatoarea menționează că formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-TR 294/15.06.2011.

La solicitarea organelor de soluționare de a prezenta cuantumul sumei contestate, petitionara nu a răspuns, astfel că potrivit pct. 2.1 din Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, contestația s-a considerat ca fiind formulată împotriva întregului act administrativ fiscal.

Suma totala reprezentand impozit pe profit reflectata de Decizia de impunere nr. F-TR/15.06.2011, este de lei, suma care include si impozitul pe profit in suma de lei.

In conditiile prezentate, organele de solutionare retin faptul ca desi contestatoarea se indreapta impotriva intregului act administrativ fiscal, aceasta nu prezinta motivele de fapt si de drept in virtutea carora intelege sa formuleze contestatie pentru suma de lei, reprezentand impozit pe profit.

De asemenea, este de retinut faptul ca in stabilirea acestei obligatii suplimentare de plata, reprezentand impozit pe profit, organele de inspectie fiscala, au prezentat in titlul de creanta atacat considerentul de drept in virtutea caruia au stabilit in sarcina petentei debitul suplimentar in suma de lei, respectiv prevederile art. art. 21 alin.(4) lit. b). din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Astfel, organele de solutionare retin faptul ca prin neprezentarea motivelor de fapt si de drept in virtutea carora contestatoarea solicita desfiintarea titlului de creanta- pentru suma de lei- , autoarea cererii nu poate demonta sustinerile organelor de inspectie fiscala.

In cazul de fata, organele de revizuire au avut in vedere vointa legiuitorului exprimata in dispozitiile art. 213 alin.(1) din Codul de procedura fiscala, republicata, cu moficiarile si completarile ulterioare, care impune ca analiza contestatiei sa se faca in raport de sustinerile partilor si de dispozitiile legale invocate de catre acestea.

De asemenea, este de retinut si faptul ca organele de solutionare nu se pot substitui contestatoarei in ceea ce priveste motivele de fapt si de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal.

Astfel, neindeplinirea conditiei procedurale vizand prezentarea motivelor de fapt si de drept in sprijinul contestatiei, atrage imposibilitatea antamarii de catre organele de solutionare a fondului cauzei- in ceea ce priveste acest capat de cerere din contestatie.

În drept sunt aplicabile dispozițiile art. 206 alin.(1) lit. c). si art. 213 alin.(1) si art. 217 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 2.5 si pct. 11.1 lit. b) din Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în care se prevede:

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, (M.O. nr. 513/31.07.2007) cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 206

Forma si continutul contestatiei

(1) *Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde:*

[...]

c) **motivele de fapt si de drept;**

[...]

ART. 213

Soluționarea contestației

(1)[...] **Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.**

[...]

ART. 217

Respingerea contestației pentru neindeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constata neindeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

[...]

*Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală (M.O. nr. 380/31.05. 2011);

[...]

2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

[...]

11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 216 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

[...]

În virtutea argumentelor de fapt și de drept prezentate urmează să fie respins acest capat de cerere din contestație ca nemotivat, pentru suma de 1.909 lei, reprezentând impozit pe profit suplimentar de plată.

3. În ceea ce privește suma de reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit în suma de lei.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili dacă petiționara datorează la bugetul de stat, accesoriile în sumă de lei, aferente impozitului pe profit în sumă de lei, în condițiile în care capatul de cerere reprezentând obligație fiscală principală (pentru neplata căreia au fost stabilite accesoriile), a primit prin prezenta decizie soluția de respingere ca nemotivată.

Organele de revizuire rețin că stabilirea acestora în sarcina petentei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Principiului **de drept - accesorum sequitur principale** (accesoriul urmează principalul), își regăsește aplicabilitatea în speța de față.

Astfel, urmează să fie respinsă ca nemotivată și contestația formulată pentru suma de 367 lei reprezentând accesorii.

4. Referitor la contestarea Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-TR/15.06.2011.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este de a se pronunța asupra cererii care vizează Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-TR/15.06.2011.

În fapt, petenta menționează faptul că formulează contestație și împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-TR/15.06.2011.

Prin această decizie i se comunica contribuabilului datele privind obligațiile fiscale supuse inspecției fiscale: obligațiile fiscale verificate și perioada verificată, nefiind individualizate prin actul atacat sume stabilite în sarcina SA SAG.

Totodată, organele de soluționare au reținut faptul că petitionara se rezumă doar la a menționa că cererea sa are ca obiect și această decizie de nemodificare a bazei de impunere, neargumentând însă în fapt și în drept acest capăt de cerere din contestație.

Astfel, contestatoarea nu demonstrează că a fost lezată în dreptul sau interesul său legitim, prin întocmirea acestei decizii, cauza încadrându-se în categoria excepțiilor de fond: *excepția lipsei de interes*.

În drept, cauzei îi sunt aplicabile prevederile pct. 9.5 și pct. 12.1 lit. d) din Ordinul Președintelui ANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în care se stipulează:

*Ordinul Președintelui ANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală (MO nr. 380/31.05.2011);

[...]

9.5. *Excepțiile de fond în procedura de soluționare a contestațiilor pot fi următoarele: excepția lipsei de interes, [...];*

[...]

12.1. *Contestația poate fi respinsă ca:*

[...]

d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezată în dreptul sau interesul său legitim;

[...]

În condițiile prezentate, **urmează să fie respinsă ca lipsită de interes contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-TR/15.06.2011.**

*

* *

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, **directorul executiv al DGFP Teleorman**

D E C I D E :

Art.1. Se desființează Decizia de impunere F-TR nr./2011, pentru suma în cuantum total de lei, reprezentând:

- lei - impozit pe profit suplimentar de plată;
- lei - accesorii aferente impozitului pe profit,

Activitatea de Inspecție Fiscală Teleorman urmând ca în 30 zile de la data comunicării și luării la cunoștință să întocmească un nou act administrativ fiscal care va viza strict

aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia și care va putea fi contestat potrivit legii;

Art. 2. Se respinge ca nemotivata, contestatia formulata de SA SAG , cu sediul social in comuna, judetul Teleorman, pentru suma de lei, reprezentand:

- lei - impozit pe profit suplimentar de plata;
- lei - accesorii aferente impozitului pe profit.

Art. 3. Se respinge ca lipsita de interes, contestatia formulata de SA SAG , cu sediul social in comuna, judetul Teleorman, in ceea ce priveste capatul de cerere care vizeaza Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-TR/2011.

Art.4. Prezenta decizie a fost redactata în 5 exemplare toate cu valoare de original comunicate celor interesați;

Art.5. Prezenta decizie poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ în termen de 6 luni de la data comunicării .

Art.6. Biroul Soluționare Contestații va aduce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Director Executiv